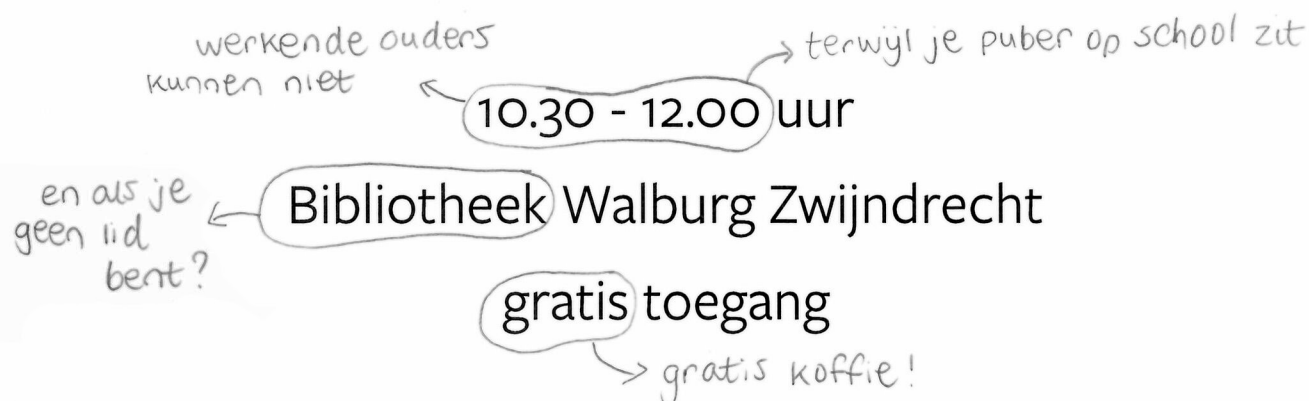

Tijdens mijn zoektocht naar een ongemakkelijke situatie kwam ik deze uitnodiging tegen.

Hoe blijf je in gesprek met je puber?

Op woensdag 28 september organiseert de Bibliotheek AanZet in samenwerking met het Centrum voor Jeugd en Gezin en Diverz de themaochtend: Hoe blijf je in gesprek met je puber?

In de puberteit verandert er van alles, voor de puber zelf maar ook voor de opvoeders. Hoe zorg je ervoor dat je in deze tijd van verandering met elkaar in gesprek blijft? Hoe maak je afspraken met elkaar? en Hoe ga je in gesprek over conflicten? Tijdens de themaochtend gaan we hierover met elkaar in gesprek. Er is ruimte voor het uitwisselen van ervaringen en het stellen van vragen.

Waar ben ik? Waar moet ik heen? Wat moet ik doen? Hoe moet ik me gedragen? Hoe denk je over mij?

Een medewerker stond bij de ingang. Ik vermoedde vanwege de thema-ochtend. Ze vroeg me wat ik zocht, waarschijnlijk zag ik er onzeker uit. Ik antwoordde, en ze zei: 'Welkom'. Ik mocht aan een tafel zitten waar al twee moeders zaten te praten over hun kinderen. Ze keken nauwelijks op. Later zei één van hen dat ze nog had getwijfeld of ze aan mij zou vragen wat ik hier deed. Ik voelde me het minst onzeker als ik een krant doorbladerde. Als ik voor me uit staar, lijkt het alsof ik met de situatie geen raad weet.

Zij zagen mijn anders-zijn als positief: ik had een andere kijk op de problemen. Uiteindelijk begon ik me op mijn gemak te voelen. Maar ik bleef mezelf als een buitenstaander beschouwen. Ik liet de anderen hun verhaal doen en gaf alleen mijn mening toen de anderen ernaar vroegen. Mijn inbreng was nuttig, en daardoor voelde ik me gewaardeerd. Ik zocht naar bevestiging; dat geeft houvast.

Een moeder vond het goed dat ik ergens naartoe was gegaan buiten de verwachtingspatronen. Dat zouden we vaker moeten doen! Wat houdt je tegen? In mijn geval voelde ik me minder welkom omdat ik niet bij de doelgroep hoorde. Maar ook omdat ik grenzen voor mezelf stel. Wat vind ik interessant? Bij welke mensen voel ik me op mijn gemak?

Je gaat situaties uit de weg waarin je je niet thuis voelt. Maar wat doe je als je gedwongen wordt?

Je kunt tegenwerken, weigeren jezelf aan te passen.

Je kunt de situatie zien als tijdelijk: 'nog even en ik ben weer in mijn vertrouwde wereld, dus ik wacht wel af'.

Je kunt mensen zoeken die jou begrijpen, en je afsluiten van de rest.

Of gewoon het beste ervan maken. Misschien leer je nog wel iets van de situatie. Zo stelde ik me ook op in de thema-ochtend. Het leek me nog best interessant om te horen of andere ouders tegen dezelfde problemen aanlopen als mijn ouders in de omgang met pubers.